

Obitelj je najvažnija

Bila sam vrlo mala kad se to zbilo. Bilo je ljetno doba i ja sam ljetovala kod bake. Već se spuštao prvi mračak i uštap se dizao nad selom. Sjedila sam na terasi s bakom. Cestom je prolazio neki čovjek u zlatno bijeloj odjeći. Iz aviona se vidjelo da je najbogatiji u selu. Živio je sam u velikoj kući.

-Jadan čovjek...promrmljala je baka.

-Zašto, bako, pa on je najbogatiji u selu? odgovorila sam zbumjeno.

-Eh, milo moje, nije zlato sve što sjaji.

Ja sam ju zbumjeno pogledala i rekla:

-Kako misliš bako, zlato u crtanim filmovima uvijek sjaji. Kakvo bi to zlato bilo, a da se ne vidi sjaj njegov?

-Ne mora zlato uvijek biti neka neprocjenjiva materijalna stvar, uporna je bila baka dok me je pokrivala ružičastom dekicom.

-A što onda jest zlato? upitala sam.

-Zlato je ono što će te uvijek voljeti bez obzira na sve, rekla je baka.

Dugo sam razmišljala o bakinim riječima. Kad sam napokon shvatila, tiho sam izustila:

-Pravo zlato je obitelj...

Sara Ruškan, 5.d